

Ny dikt av Pälle Näver ur hans bok, Livets Melodi.

Junimorgon

Soluppgångens röda varsel
brämar horisontens bryn,
under rymdens vida kupa
vaknar till sin gärning byn;
som en gång från Abels altar
stiger röken blå och rak
upp mot lärkans jubelvidder
över närmsta släktgårdstak.

Durljust bubblar orrens solspel
ifrån utmarkshöjdens krön,
lommens urtidsdigra bröstton
hörs från gattet bortom ön;
madens horsgök ljudligt gnäggjar,
dalande i glid på glid,
utmed stränderna en gjuse
svävar tryggt och vingspetsvid.

Morgonvinden lågmält viskar,
smeker genom björk och al,
fångar markens doftnyanser
ifrån myr, morän och dal,
medan duvans vallhornslåtar
inifrån ett granskogshult
blandar mollmystikens blåljus
in i stundens sångtumult.

På den silverskira spången
mellan dröm och verklighet
svindlande min tanke spørjer:
Vadan denna härlighet?
Orostanke, ångesthjärta,
känn hur bortom rum och tid
ut ur jord och ljus du möter
aningen av himmelsk frid.

